

Val serija poglavlje 09

Gevaudanska zvijer, Spring-Heeled Jack, Mothman, i ostali dimenzionalni „slučajni prolaznici“

(Spring-Heeled Jack = Jack koji je naoružan elastičnim (sa oprugama) potpeticama; zvuči nezgrapno pa će ostaviti originalno ime – p.p.)
(Mothman = čovjek-moljac – p.p.)

Paaa, znam da sam rekla da ćemo se vratiti na Val, točno, i jesmo. Ali najprije bih htjela skrenuti na zabavni i zanimljiv subjekt „čudovišta“!

To! Čudovišta! Sada pitate kakve veze imaju čudovišta sa Valom? Pa, možda velike.

Tijekom povijesti bilo je izvještaja o čudnim i anomaličnim stvorenjima koja su posjetila naš svijet. Naj nedavniji i dobro objavljeni slučaj je o tzv., Kupakabri, (primarno) poznat iz Južne Amerike. Oni od vas koji su čitali izvještaje o tom bizarnom stvorenju odmah će to povezati sa slučajevima koje će nabrojati za vaše zadovoljstvo čitanja.

„U udaljenom dijelu Francuske u 18.st. prikradala se pljačkaška zvijer tako užasna da su njezina krvava djela prešla u legendu...“

Tako počinje jedna verzija priče „Gevaudanska zvijer“, o čudnom i užasnom stvorenju koje je svoje bješnjenje i teror započelo u junu 1764., i nastavilo svoja zagonetna pojavljivanja i nestajanja kroz više od dvije godine.

Započelo je u šumi Mercoire blizu Langogne kada je mlada žena bila vani čuvajući svoje krave. Iznenada je na nju jurnula odvratna zvijer. Njeni su psi (čudno) pobjegli, a ona bi bila ubijena da krave nisu svojim rogovima zadržale zvijer. Žena se izvukla sa nekoliko ogrebotina, pocijepanom odjećom i rastrojenim živcima. (rastrojeni živci SU izgleda bili jedna od konstanti u ovakvim slučajevima, što može bit „veza“, kako ćemo dalje vidjeti).

Bila je sposobna opisati zvijer ljudima iz svog sela, kao veličine krave, sa vrlo širokim grudima, golemom glavom i vratom, kratkim uspravnim ušima i nosom poput hrta. Dvije duge kljove izvirivale su sa svake strane crnih usta. Rep mu je bio dug i iznimno tanak i imao je crne pruge od vrha glave do vrha repa. Također je rekla da je mogao skakati i do 30 stopa (cca 10 m) u jednom skoku. Općenito se mislilo nakon ovog saslušanja opisa, da se tamo radilo o nekoj vrsti divovskog vuka.

Imamo li tu posla sa histeričnim izvještajem? Mislim, tko je ikada čuo o vuku veličine krave? Vuk koji može preskočiti 10 metara u jednom skoku? Imajte i te „skokove“ na pameti također...

U mjesecima koji su slijedili, zvijer je napadala žene i djecu i usamljene ljude koji su izvodili stoku na ispašu. Mnogi su bili prožderani ili odnešeni. Ljudi su također našli polu-rastrgnuta tijela sa otrgnutim udovima razbacanima uokolo.

08. oktobra 1764., dva su lovca vidjela zvijer i pucala u nju sa samo 10 koraka udaljenosti. U ovom je

slučaju zvijer pala, ali se brzo pridigla. Lovci su još jednom opalili – i opet je zvijer pala. No, brzo se oporavila i nesigurno odjurila u obližnju šumu. Kako je odjurila, tako su je lovci još jednom pogodili, i svaki je put pala, podigla se i nastavila bježati.

Ljudi su bili sigurni da je ozbiljno ranjena i da će je pronaći mrtvu sljedećeg dana. Umjesto toga, veći broj ljudi nego inače bio je usmrćen u danima koji su uslijedili, kao da je zvijer izvršavala odmazdu zbog napada na nju.

Sljedeći mjesec kapetan Duhamel preuzeo je situaciju i organizirao pješaštvo i goniće tako da on i njegova grupa draguna – 40 pješaka i 17 konjanika – mogu zvijer stjerati u kut i ubiti je. Ali zvijer se nije dala namamiti u zamku. Svaki put kad su mislili da je imaju opkoljenu i kad su počeli pucati, uspjela je pobjeći.

Bila je ponuđena velika nagrada za njeno hvatanja i to je privuklo lovce iz čitave Francuske. Lov je potrajao mjesecima. Seljaci su se uskoro umorili od svih tih lovaca i vojnika koji su jeli njihovu hranu i gazili po njihovim žitaricama, te se čuo žamor nezadovoljstva. Istovremeno, zvijer je pojačala odmazdu, još užasnije nego prije – pravo pred nosom vojnika i lovaca! Bilo je kao da se HRANI negativnim osjećajima i postaje moćnija.

Kralj Luj XV poslao je poznatog lovca, Msr. Dennevala u tu pokrajинu. Dennevala je pratilo glas da je ubio 1200 vukova. Počeo je pratiti Zvijer sa svojim psima u februaru 1765.

U martu, dok je Denneval bio pratilo zvijer već mjesec dana, troje djece iz familije imenom Denis, čuvala su svoju stoku blizu Malzieua. Jacques (16) je potpalio vatru ispod kamena u otkopu, a Julianne (20), je tada lutala nešto dalje, dok je Jeanne bila blizu Jacquesa koji je čuvao vatru. Iznenada je vrismula. Zvijer je bila iznad nje i ščepala ju za glavu. Jacques ju je uspio spasiti bacanjem zvijeri u vatru i držeći je u vatri, dok nije urlajući pobjegla.

Jeanne je ostala sa dvije rupičaste rane – po jedne iza svakog uha – i razderanog ramena; no sve su rane zacijelile. Ali Jeanne je poludila i nikada se nije izlijecila. Ona je doživljavala opetovane napade užasne drhtavice koji su je natjerivali u vršak kao da ju je zvijer ponovo zaskočila. Njena sestra Julianne, koja je (kada se pravi napad bio dogodio) tada bila sa njom, ali je bila odlutala dalje za trenutak, osjećala se krivom što ju nije zaštitila, i čuli su je kako je rekla: „Sada je ili zvijer, ili ja.“ Počela je sebe „izlagati“ zvijeri tako što je lutala padinama Malzieua.

Jacques Denis zavjetovao se da će osvetiti sestruru, Jeanne, i pridružio se poznatom lovcu Dennevalu. Taktika koju je koristio uključivala je dozvoljavanje zvijeri da zadobije povjerenje da izide na otvoreni prostor, tako da bi je onda mogli okružiti lovci i psi, radije nego da ju pokušavaju stjerati u kut. No, ni ta strategija nije funkcionala. Zvijer je često bila progonjena psima i ljudima koji su ubrzo postajali iscrpljeni jurnjavom po teškom terenu, dok je čudovište nastavljalo sa svojom očito nadljudskom izdržljivošću. I, uvijek je iza sebe ostavljalo tragove poklane djece, rastrgnanih tijela i dijelove tijela.

29. aprila 1765., vlastelin imenom De la Chaumette spazio je zvijer blizu svoje kuće u Saint-Chelyu. Vidio je da se prikrada pastiru na pašnjaku, pa je pozvao svoja dva brata da dođu sa oružjem, pa su njih trojica otišla da zaskoče zvijer. Upucali su je, i zvijer je pala, otkotrljavši se nekoliko puta. De la Chaumette je ponovo pucao. Zvijer se otkotrljala prema šumi, uspijevši da izmakne u zaklon. Iza nje su ostale velike fleke krvi po zemlji i grmlju pa je bilo očito da je zvijer bila ranjena. Svi su mislili da je otišla dalje da crkne.

To se dogodilo na početku Proljetnog Sajma u Malzieu, u maju 1765., pa se pretvorilo u veliko slavlje povodom smrti zvijeri. Sredinom veselja, u galopu je stigao jahač i povikao: „Margerita je gotova. Zvijer ju je dograbila!“

Margerita je bila prijateljica Jacquesa Denisa, mladića koji se zakleo da će ubiti zvijer kako bi osvetio svoju sestrzu, Jeanne. Odjurio je da pronađe Margeritu, i našao ju je na periferiji sela kako leži u lokvi krvi rasporena vrata. (Izgleda neobično kako je ova obitelj imala toliko „veza“ sa zvijeri?)

Tog je dana zvijer ubila troje ljudi, ali čak nije ni marila da ih pojede kao što je običavala. Još jedna serija „odmazde“ zbog toga što je bila upucana?

U svakom slučaju, te jezive smrti uzrokovale su da seljaci počnu luditi u bijesu i očaju. Grabili su vile, kopljia, dugačke motke, bajunete i štогод им је дошло под руку, дали су psima да онуше svjež trag zvijeri, a poveo их је uvrijeđeni Jacques Denis, riješen da nađe zvijer pod svaki cijenu!

Kako je bilo, Jacques se ubrzo našao suočen sa zvijeri po drugi put. Nasmuo je bajunetom. Zvijer ga je nadvisila, i bio bi ubijen da utom trenu nije stigla gomila seljaka, što je otjeralo zvijer.

Kralj je bio bijesan jer je ta zvijer činila da Francuska isпадa smiješno. Engleska ju je koristila kao sredstvo za „šamaranje Francuske“, i to je bila situacija koja se više nije mogla tolerirati. Luj je poslao svog osobnog oružara, Antoina de Beaurmea da riješi problem.

Veliki lovac Denneval već je bio odustao nakon neuspjeha u junu. Istovremeno, zvijer je bjesnila. 16. juna ščepala je malu curicu koja je spašena u zadnji tren. 24. juan ubila je 14-godišnjeg momka, požderala 45-godišnju ženu i odnijela još jednu djevojku.

Tada se umiješala crkva, izjavljujući da je zvijer „glasnik zla“ poslan da kazni ljudi zbog njihovih grijeha. (kako tipično!) Glasine o vradžbinama, mračnim ritualima i vukodlacima počele su se širiti i sve je više bivalo jasno da to NIJE vaš normalni „divovski vuk“ ili bilošto sa čine su se ljudi do sada sreli!

I tako, kroz tri mjeseca, kraljev „rješavač problema“, Antoine de Beaurne nije napravio ništa. Pregledao je područje, crtao mape, nadzirao rute zvijeri i samo općenito analizirao problem. Konačno, 21. septembra organizirao je potjeru sa 40 lokalnih lovaca i 12 pasa.

Prateći de Beaurneove upute, temeljene na njegovoj „intuiciji“, gonići su okružili jarugu u Pommierovo šumi. Iznenada, psi su počeli bijesno lajati. Zvijer je zaista bila tamo, znači da su de Beaurneove analize bile točne. Pušteni su psi i zvijer je istjerana na čistinu. Počela je skretati u širokom luku prema rubu šume tražeći izlaz za bijeg. Oklijevala je a onda izašla naprijed na sunce. De Beaurne ju je upucao, a sačma ju je pogodila u desno rame. Jedan je hitac prošao kroz desno oko u lubanju. Zvijer je pala i lovci su zapuhnuli u rog triumfa.

Iznenada, na opće iznenadenje sviju, zvijer se digla i pošla prema Antoinu de Beaurneu. Netko je pucao na nju i hitac joj je prošao kroz butinu. No, očito posjedujući natprirodnu energiju, zvijer se okrenula, pronašla rupu u „mreži“ i odjurila na proplanak iza.

Tada se ponovno srušila. Konačno mrtva.

Mjerila je 6 stopa (1 stopa = 0,3048 m – p.p.) od nosa do baze repa i težila 143 funte (1 funta =

0.45359237 kilograma – p.p.). Imala je veliku glavu sa kljovama dugim oko 6 cm. Bila je preparirana i odnešena kralju. Kasnije je prebačena u Muzej Povijesti Prirode gdje su je držali do početka 20.st. Gdje bi mogla biti danas, nisam uspjela odrediti, jer je većina izvora u Francuskoj.

Ali to NIJE bio kraj priče! Kako je bilo, kroz slijedeća 2 mjeseca – sve do novembra 1765., - ubijanja su se nastavila ali je naredbom kralja o tome bilo zabranjeno razgovarati! Dakle, ili „prava“ zvijer nije bila ubijena, ili su bile DVIJE!

Decembar je bio noćna mora. Ljudi su se zaborakadirali u svoje kuće u užasu od terora zvijeri koju se nije smjelo spominjati.

Julienne Denis koja se bila zaklela „ili zvijer, ili ja“ nastavila je lutati krajolikom u nekoj vrsti poluludila i nestala dan prije Božića. Jacques Denis izašao je vani da potraži svoju sestru. Ona nikada više nije bila viđena iako su neki neprepoznatljivi ostaci bili pronađeni u uskoj jaruzi tjedan dana kasnije.

Cijelu tu zimu pokolj se nastavio. Napravljene su nove potrage, ali je „negodovanje“ javnosti i „masovna histerija“ bila zataškavana kraljevom naredbama. Zima 1766/67. bila je mirnija sa samo nekoliko nestanaka. Ali u proljeće, pokolj je ponovo počeo. Nije se ni znalo koliko je ljudi ubijeno jer zbog kraljeve naredbe mnoge smrti od zvijeri nisu bile zabilježene kao takve, a mnoge obitelji, u strahu od kralja, nisu ni priznavale smrtnе slučajeve. Ali od marta do juna 1767 prepostavljalo se da je bilo najmanje 14 žrtava zvijeri u jednom malom području Paulhaca.

U maju i junu seljaci su počimali odlaziti na hodočašća da mole za oslobođenje od zvijeri. Jedan hodočasnik, Jean Chastel, donio je tri blagoslovljene patrone (metka) sa svog hodočašća.

19. juna 1767., još je jedan lov organiziran od strane lokalnog vlastelina, a sastojao se od 300 lovaca i goniča. Jean Chastel im se pridružio i postavio se kod Sogne d'Aubert na isti način kako se bio postavio i Antoine de Beaurerne u Beal jaruzi, kada je prva zvijer bila ubijena. Otvorio je svoj molitvenik i počeo čitati dok je čekao zvijer.

Zvijer je u svom bijegu od pasa i goniča, izašla pravo pred Chastela. Chastel je mirno dovršio molitvu, zatvorio knjigu, skinuo naočale i spremio ih u džep. Tada je podigao pušku i opadio. Zvijer je pala, a izviješteno je da je rekao: „Nećeš više ubijati!“

Prema različitim izvorima, nakon što je i druga zvijer bila rasporena, unutar nje su nađeni ostaci male curice. Nekoliko tjedana truplo ogromnog stvora prevožena je po okolici u proslavljanju njezinog pogubljenja. Rečeno je da na mjestu gdje je zvijer pala, neće rasti trava.

H. Sidky, autor Vradžbine, Vukodlaštva, Droge i Bolesti: Antropološko istraživanje Europskog lova na vještice (New York: Peter Lang Publishing, Inc. 1997.) piše:

Mnogi koji su vjerovali da su ubijanja bila rezultat jednog jedinog stvora – paklenog vukodlaka – nazvali su ga „Zvijer Gevaudana.“ Angažirani su profesionalni lovci na vukove i ekipe sa psima, zajedno sa odredima draguna da zaskoče đavolsku zvijer, a vlasti su nudile velike nagrade. U jednom je trenutku skoro 20.000 ljudi iz 73 parohije bilo uključeno u lov; posljedica toga je bila da je bilo ubijeno više od 1000 vukova, iako „zvijer“ nije bila među njima. Nedostizni stvorovi ostajali su vani nastavljajući sa svojim pogubnim navikama, dok mužjak iz para nije konačno ubijen 21.septembra 1776., i ženka nekih 9 mjeseci kasnije.

Kasnije istrage dokazale su istinitost opisanih događaja, i da je stvorenje bilo „rijetka vrsta vuka“. To je bilo mišljenje stručnjaka onog vremena, i posljedično tome, kriptozoolozi potvrdili su izvještaje koristeći kirurške izvještaje kao temelje svojih određenja.

Rekli su „rijedak tip vuka“? Koliko rijedak? Samo dva na svijetu? Ili su drugi slični vukovi bili pronađeni na drugim mjestima i u druga vremena? Teško je iznijeti procjenu priče jer je većina istraživanog materijala na francuskom, a izvještaji iz tog vremena, bez sumnje su bili s predrasudama, tako da su kasnije studije temeljene na tim izvještajima, bremenite modernim predrasudama, još opskurnije.

Ja mislim da je bilo čudno da je u slučajevima kada je zvijer bila upucana, i kada se mislilo da je sigurno mrtva, ona vratila zbog osvete; ili svjesno se osvećujući zbog svojih rana, ili jer je bila obdarena nekom natprirodnom snagom koju je dobila kao rezultat napada na nju!

Sad, Gevaudanska zvijer bila je vrst „čuda-za-devet-dana“ u usporedbi sa Spring-Heeled Jackom koji je decenijama užasavao ljudi Londona!

Još jedna vrlo interesantna priča koja je vrijedna pregleda.

U naša moderna vremena, priče o Spring-Heeled Jacku su odbačene kao izmišljotine Viktorijanske maše. Jedna je teorija da je to bila rabota slugu i niže klase na koje su bacili ljagu zbog svoje vlastite neinteligencije i sitnih krađa. Neki ljudi misle da je izmišljen da straši malu djecu, u stilu: 'pazi kako se ponašaš, jer će te Spring-Heeled Jack inače...'

Činjenica je: Spring-Heeled Jackova pojavljivanja naširoko su zabilježena u lokalnim i nacionalnim novinama (iako TO zasigurno nije garancija istinitosti!)

Nitko zapravo nije siguran kada se Jack prvi puta pojavio, a postoje izvori koji izvještavaju kolanje tih priča od 1817.g. No, tek je 1837., Jack postao artikal od šireg interesovanja.

U septembru 1837., u Londonu, Jack je napao tri žene u tami noći. Jedna od žrtava, Polly Adams, navodno je imala pocijepanu haljinu, što je omogućilo Jacku da joj zatrepe trbuš svojim „oklopjenim“ prstima – očito se odnosilo na duge kandže. Žrtve su kasnije opisale Jacka kao visokog, vitkog, snažnog muškarca koji je nosio tamni ogrtač, sa sjajnim crvenim ili narančastim očima i mogućnošću da bljuje plave plamenove.

Napadi su se nastavili, i Londonski lord gradonačelnik, Sir John Cowan proglašio je Spring-Heeled Jacka prijetnjom u januaru 1838. Ubrzo se oformila dobrovoljačka grupa da ga uhvati, no on je svaki put uspio pobjeći. Navodno je bio sposoban da pobjegne radeći velike skokove od skoro 10 m u jednom skoku! (hmm, gdje li smo TO već čuli?)

U srijedu 18-og februara, 18-godišnja Lucy Scales i njena sestra Margaret vraćale su se kući iz posjete bratu. Lucy je bila malo ispred svoje sestre, i kada je prošla pored ulaza u jednu uličicu, neka figura je iz mraka skočila na nju pušući vatru u njeno lice, i zatim odskakutala u velikim skokovima. Lucy se srušila na pod u iznenadnom napadu. Dva dana kasnije, 20.februara, Jane Aslop otvorila je vrata na nasilnu zvonjavu na vratima kuće svojih roditelja. Vani je bio jako uzbudjen čovjek koji se predstavio kao policajac i rekao „Zaboga, dajte svjetla, uhvatili smo Spring-Heeled Jacka!“

Jane je donijela svijeću i dodala je policajcu koji je iznenada odbacio svoj ogrtač. Ispod toga, bio je

vrlo čudno obučen! Imao je veliku kacigu i bijeli kostim pripjen uz kožu, koji je izgledao kao da je od nepromočivog platna. Oči su mu bile crvene i izbuljene kako je buljio u Jane, zatim je počeo rigati plave i bijele plamenove u Janino lice!

(U ovoj točki, moje pitanje je glede svijeće. Je li bilo nužno imati izvor plamena da bi se proizveo taj „zmajev dah“? Prisutnost svijeće ili drugog prvotnog izvora plamena nije spomenuta u izvještaju Lucy Scales, no činjenica je da današnji „gutači plamena“ koriste plamen da bi (inicijalno) prialili isparive zapaljive smjese koje stave u svoja usta. Tu također izgleda nije bilo spomena bilo kakve vrste neobične arome od neke plinske smjese, što ne znači da je nije bilo. Svjedoci su mogli biti previše histerični da bi precizno opisali svaki detalj.)

U svakom slučaju, Jane je bila privremeno oslijepljena i Jack ju je dograbio svojim kandžastim prstima, razderao joj odjeću i pritom joj izgrebao kožu.

Naravno, Jane je vrištala iz petnih žila i dotrčale su njene dvije sestre i dograbile je iz đavlovih ruku, te mu zalupile vrata u nos.

Tjedan dana kasnije Jack je pokušao isti trik, no izabrana žrtva je morala biti obaviještena o prvom incidentu pa je bila na oprezu. Jack je zbrisao i svjedok je izjavio da je nosio kitnjastu čubu sa zlatom izvezenim „W“ na svojoj odjeći. (?)

Zvuči kao neka vrst modernog „Superheroja“! {Batman, Spiderman ... – p.p.}

I tako, Jackova pojavljivanja postadoše manje učestala i raširila su se na veće područje, do 1843., kada je započeo novi val terora. Tada se pojavljivao u Sjevernom Hamptonsireu, Hampshireu i Istočnoj Angliji.

1845., Jack je bio primijećen u „siromašnom okrugu“, koji je ovjekovječio Charles Dickens u Oliver Twistu, gdje je zaskočio 13-godišnju prostitutku i zapuhnuo plamen u njeno lice i bacio ju u jarak gdje se udavila. Tako je Jack od prvotnog užasavanja ljudi prešao na ubojstva (postao ubojica).

Bilo je izoliranih izvještaja o Spring-Heeled Jacku u sljedećih 27 godina, ali ih je većuna bila upitna u terminima slabih svjedočanstava, ali u novembru 1872, London je ponovo bio u šoku zbog „Peckhamske Sablasti“, koja je bila komentirana kao „misteriozna i alarmantna kao što je Spring-Heeled Jack bio za prethodnu generaciju.“

1877., Jack se navodno opet pojavio u Barrakama Aldershota, u martu, a bio je i upucan od strane jednog vojnika, no izgleda da je bio otporan na metke.

10 godina kasnije, 1877., Jack je navodno isprepadao nekoliko mladih dama u Cheshireu, upavši u sobu gdje su se presvlačile. Maznuo je drangulije sa ogrtića i pobegao. Za ovo je pojavljivanje rečeno da se radilo o obmani temeljenoj na opkladi nekoliko tatinih sinova, koji su se okladidli koji će od njih bolje imitirati originalnog Jacka na najuvjerljiviji način.

Bilo je mnogo teorija o tome tko bi se mogao muvati okolo maskiran kao taj čudni stvor koji je mogao preskakati velike udaljenosti i rigati plamenove i koji je imao oči poput žara ugljena, ali nije bilo zadovoljavajuće verzije. Nitko nikada nije bio uhvaćen, niti bio pozitivno identificiran, čak ni uz pomoć lutajućih dobrovoljačkih odreda. Bilo je brojnih „Spring-Heeled“ {opružno-potpeticnih – p.p} figura koje su skakutale naokolo, no nikada ni za to nije bilo dano objašnjenje.

Pitanje koje mi se nametalo kada sam razmišljala o svemu tome, je činjenica da je Jack Rasparač (Jack Trbosjek) također bio „Jack“, i vremenski bi okvir uvjerljivo mogao prigrlići i NJEGOVE aktivnosti. Imam cijelu kolekciju knjiga o Rasparaču, svaka ima drugačiju teoriju o tome tko je zapravo bio Jack Rasparač, i naravno, imam svoju teoriju o tome, koja ne uključuje ikakve „anomalične događaje“. No, to ih ne isključuje iz našeg razmatranja fenomena Rasparača, osobito kada uzmemu u obzir Gevaudansku zvijer i njen halapljiv apetit! Zasigurno je istina da je Rasparač morao imati neki zapanjujući način da „izbjegne“ prepoznavanja koje je MOGLO uključivati „preskakanje preko zgrada“ ili slično. I, navodno, Rasparačeva ubojstva su počela i završila se na zagonetne načine za koje nije bilo ponuđeno razumsko objašnjenje, osim da je izvršitelj tih djela morao ili počiniti samoubojstvo, ili je završio u ludnici, ili oputovao u Ameriku ili Australiju. (sve su to teorije koje su ozbiljno uzete u razmatranje.)

1980-ih čitala sam John Keelova Mothmanova Proročanstva. Htjela bih reći da me ta stvarno neobična knjiga držala noću budnom, sa svim tim neobičnim iznešenim stvarima koje bi zapravo MOGLE biti „tamo vani“ i o kojima znamo vrlo malo.

Nedavno sam vidjela naljepnicu na braniku (vozila): „ako niste pobjesnili, ne obraćate pozornost“. Pa, ja bih to malo prepravila u „ako nisi ZAPANJEN (začuđen), nisi obraćao pozornost!“. Ima stvari koje se događaju na Velikom Plavom Klikeru (špigula) koje su savršeno zapanjujuće! Charles Fort je bio veliki sakupljač takvih stvari, i to su samo hrpe i hrpe referenci i dobro ispitanih slučajeva, za svakog zainteresiranog da ih prouči. Ali kada počnete ići kroz njih, otvorena uma, kao dodatak zapanjenosti, vaša će zbuđenost narasti do takvog nivoa da se više nećete moći držati vaših starih pogleda na realnost.

U Čudnim i Neobjasnjivim Fenomenima, (Clark i Pear, 1997.) nalazimo sažetu diskusiju Mothmana, nešto nedavnijeg fenomena koji se pojavio 1966., u Zapadnoj Virginiji. Prvi puta je izviješteno da je viđen, navodno, od dva mlada bračna para koja su se vozila pored napuštene tvornice dinamita u Point Pleasantu kasno navečer. Prvo su vidjeli dva velika oka, (crvenog sjaja, razumjela sam) 5 cm široka i 15 cm razmaknuta na nečemu što je ličilo na čovjeka, samo veće, i što je imalo velika krila smotana na leđima!

Četvero se mladih ljudi uspaničilo i stislo po gasu (auta), ali su to opet spazili na brdskoj strani pokraj ceste! Tada je raširilo krila poput šišmiša, podiglo se u zrak i pratilo njihov automobil. Činilo se da ih je pratilo prilično lako, iako su ubrzali do 160 km/h u pokušaju da ga se riješe. Jedan od svjedoka je izjavio da je držalo tempo sa njima čak i bez da maše krilima!

Kako to obično biva, izgleda da je iste noći još netko primijetio Mothmana, čak i ranije. Gospodin Newell Partridge, koji živi izvan Salema, Zapadna Virginija, (oko 145 km od Point Pleasanta), gledao je televiziju kada se iznenada ekran zacrnio i pojavila se fina šara poput riblje kosti.. počeli su glasni zavijajući zvukovi, 'motajući' do najviše visine tona, zatim isprekidano ... Zvučalo je kao kad se vrti generator.“

Pas gosp.Partridgea počeo je zavijati i nastavio čak i kada je bučna televizija isključena. Partridge je otisao vani i primijetio da pas pokazuje prema ambaru udaljenom oko 135 m, pa je usmjerio baterijsku svjetiljku u tom smjeru i video „dva crvena kruga ili oči, koji su izgledali poput 'mačjih očiju za bicikle'.“

Pas se zaždio u tom smjeru, a Partridge ga je bezuspješno pokušavao dozvati natrag. Gosp.Partridge se

vratio u kuću po pušku, ali je živaca istanjenih viđenjem tih 'očiju' zaključio da je bolja strana junaštva diskrecija ostajanja u kući! Proveo je noć sa puškom zabarikadiran u kući.

U jutro, psa još nije bilo, a nakon dva dana Partridge je pročitao članak o viđenju Mothmana koje su imala dva para kod tvornice dinamita. Jedan od detalja tog izvještaja bila je i izjava svjedoka koji je rekao da kada su ulazili unutar Point Pleasanta, su vidjeli tijelo velikog psa sa strane ceste, i koje je ubrzo nestalo.

Gospodin Partridge brzo je zaključio da bi se to moglo raditi o njegovom nestalom psu, koji više nikada nije bio viđen!

Još jedna čudna anomalija bila je da je Šerifov pomoćnik koji je istraživao izvještaj ona dva para otisao do tvornice dinamita, imao interferencije na policijskom radiju. Rekao je da su bile glasne i sličile na snimljene trake koje su reproducirane velikom brzinom. Bile su tako glasne da je morao isključiti radio.

Od tada pa do novembra 1967., prijavljena su brojna viđenja „Mothmana“. Jedno od njih opisuje Mothmana kao nešto što se polako dizalo sa zemlje, „velika siva stvar, veća od čovjeka“, i da nije imalo glave! IMALO je dva sjajna crvena kruga na vrhu torza.

Prema Johnu Keelu, najmanje je stotinu ljudi vidjelo to stvorenje, i prikupio je sve izvještaje da bi došao do sljedećeg opisa: imalo je visinu između 1,5 – 2,1 m, širi od čovjeka, hodalo nespretno, gegasto na humanoidnim nogama. Proizvodilo je škriputave zvukove, a oči su bile blizu vrha ramena. Krila su bila nalik šišmiševim, ali nisu mahala kada bi letjelo. Kada bi poletjelo, bilo je to „pravo gore, kao helikopter“. Boja kože bila je siva ili smeđa, a dvoje svjedoka je izjavilo da su čuli mehaničko bruhanje kada je preletjelo iznad njih.

Nakon 1967., viđenja su prestala.

Gotovo svatko tko je istraživao tu stvar sa Mothmanom slaže se da se NIJE radilo o podvali. Naravno, jedan je „ekspert“ izjavio da je to morala biti dizalica za pjesak. I tako, bilo je mnogo višestrukih svjedoka viđenja i pojedinaca koje su istražitelji i policija smatrali vrlo pouzdanima.

Začudno, postojalo je viđenje sličnog stvora, kojeg je 1961., vidjela jedna žena (ponovo, u Zapadnoj Virginiji), i koja je rekla Johnu Keelu „Bilo je mnogo veće od čovjeka. Velika siva figura. Stajala je nasred ceste. Zatim se razvio par krila sa leđa i prektički zauzeo cijelu cestu. Moralo je sličiti u omanji avion. Zatim se stvorenje podiglo pravo gore ... nestajući iz vida u sekundama.“

I navodno je bilo viđenje u Kentu, u Engleskoj, 1963. Četvoro je mladih ljudi vidjelo „pad zvijezde“ preko noćnog neba i nestanak iza drveća nedaleko od njih. Bili su prestrašeni i počeli su bježati, no onda su stali da bi promatrili zlatno, ovalnog oblika lebdeće (na oko metar dva od zemlje) svjetlo, na oko 70-ak metara od njih. To je zatim nestalo u šumskom dijelu. Iznenada, svjedoci spaziše tamni oblik kako se gega prema njima preko polja. Bio je crn i ljudske veličine, bez glave i sa krilima poput šišmiša. Ovog puta ih je zahvatila panika i dali su petama vjetra!

Sličan NLO je bio viđen i od drugih tijekom neloliko sljedećih noći. 23.novembra, dvojica koja su došla da istražuju našla su „velik prostor sa polegnutom paprati“. Također su tvrdili da su našli i tri velika otiska stopala 60 x 22 cm utisnuta duboko u tlo.

Je li „leteća humanoidna kreatura“ nešto što se samo dogodilo od „NLO ludila“ koje je počelo 1947. sa Kenneth Arnoldovim „letećim tanjurima“? Nikako. Izgleda da se leteća bića „čovjekolike pojavnosti“ pojavljuju s vremena na vrijeme.

„Krilati ljudski oblik“ viđen je iznad Brooklyna u New Yorku, 18.septembra 1877., o čemu je izvijestio New York Sun. Interesantno, bilo je to u vrijeme „Spring-Heeled Jacka“ u Engleskoj.

12.septembra 1880., bio je izvještaj o „Čovjeku sa šišmiševim krilima i poboljšanim žabljim nogama... najmanje 300 m u zarku... letio prema obali New Jerseya.. [sa] nemilosrdnim i odlučnim izrazom.“ E, sad, ne znam kako su došli do stava o nemilosrdnom i odlučnom izrazu, možda je to značilo da je bio „zastrašujući“ svjedocima, a to je bila njihova subjektivna interpretacija straha.

V.K. Arsenyev, ruski pisac izvijestio je sljedeće o incidentu koji se dogodio 11.jula 1908., u Sikhote planinama blizu Vladivostoka:

Kiša je prestala, temperatura zraka ostala je niska, i iznad vode se pojavila izmaglica. Tada sam spazio bilje na putu koji je vrlo sličio ljudskom otisku stopala. Moj se pas, Alfa, nakostriješio i počeo režati, i onda je nešto počelo bučiti gazeći među grmljem. I nije otišlo.

Arsenyev je tada bacio kamen „prema nepoznatoj životinji... dogodilo se nešto prilično neočekivano.“ Začuo je „lepet krila. Nešto veliko i tamno izronilo je iz magle i letjelo iznad rijeke. Trenutak kasnije nestalo je u gustoj magli.“

Arsenyev je kasnije to ispričao nekima od lokalnog stanovništva, a oni su sa njim podijelili priču o „čovjeku koji je mogao letjeti. Lovci su često viđali njegove tragove, koji su se pojavljivali iznenada i isto tako i nestajali, i to na način koji bi se mogao izvesti jedino ako „čovjek“ sleti na zemlju, i zatim se ponovo vine u zrak.“

1952., u kampu Okubo, u Kyotou, u Japanu, vojnik Američkog ratnog zrakoplovstva, Sinclair Taylor, na straži, izjavio je da je čuo zvuk glasnog lepetanja krila. Kada je pogledao gore, video je veliku „pticu“ na mjesecu. Kad mu se približila, prestrašio se i napunio pušku. „Ptica“ je obustavila svoj let, i lebjdela blizu, buljeći u vojnika. Taylor je rekao:

Stvar, koja se sada počela spuštati, imala je tijelo čovjeka. Bila je visoka oko 210 cm, i gotovo jednakog raspona krila. Počeo sam pucati i ispraznio pušku na mjesto gdje je stvar dodirnula zemlju. No, kada sam pogledao... da vidim jesu li metci pronašli cilj, tamo nije bilo ničega.

Kada je razvodnik straže stigao da ispita pucnjavu i čuo priču, rekao je Tayloru da mu vjeruje – jer je godinu dana ranije drugi stražar video istu stvar!

U augustu 1969., u Vijetnamu, blizu Da Nanga, vojnik Earl Morrison sa Prvom mornaričkom divizijom i dva druga stražara sjedili su na vrhu bunkera brbljajući, kada su opazili da im se nešto približava nebom. Morrison je rekao:

Vidjeli smo nekakva krila, kao u šišmiša, osim što su bila divovska u usporedbi sa normalnim šišmišem. Kada su se dovoljno približila da smo mogli vidjeti o čemu se radi, sličilo je na ženu. Golu ženu. Bila je crna, koža joj je bila crna, tijelo isto. Ali je sjajila u noći – kao nekim zelenkastim slojem.

Vojnici su promatrali kako se kreatura kreće po nebu. U jednom je trenutku bila točno iznad njihovih

glava, 2 – 2,5 metra iznad. Morrison je rekao da je zavrila Mjesec, ali su je ipak vidjeli, jer se sjajila. Tek kada je počela odlaziti, ljudi su začuli lepetav zvuk.

Morrison je mislio da je pokrivka na njenoj koži bila više kao krvno nego kao perje. Rekao je „Koža na njenim krilima izgledala je kao da je stopljena sa njenim rukama.“ Također je napomenuo da su pokreti njenih ruku sugerirali da nema kostiju u njima!

Izabrala sam da ubacim ove izvještaje iznad jer predstavljaju stvari o kojima smo posebno pitali Kasiopejce. Ima toliko puno ostalih, toliko različitih tipova kreatura viđenih ili sa kojima su se susreli na različite načine tijekom godina, da baš trebate sjeti i razmisliti o našem svijetu sa potpunim strahopštovanjem!

Da, takve stvari mogu biti zastrašujuće – posebice onima koji nisu otvoreni anomaličnoj prirodi naše stvarnosti – no, ispravnim pogledom može biti viđena tako da JE, zaista, naš svijet pun takvih brojnih stvari...

Ali, prelazeći na sesiju u kojoj smo pitali o tim stvarima, (a ja neću ići u opise viđenja Kupakabre jer je na web-u puno stranica na kojima se može naći duge, detaljne izvještaje koji su svježi), ajmo vidjeti što Kasiopejci imaju za reći o takvim misterijama.

09.06.1995.

P: Pročitala sam knjigu o čudovištu nazvanom "Beauvan-ska zvijer" koja se prvo pojavila 1764. i navodno nestala 1767. Tko ili što je bila ta zvijer?

O: Entitet iz druge dimenzije koji je "pao kroz prozor".

P: Mislite, pao je u našu dimenziju iz neke druge kroz dimenzionalni prozor?

O: Da.

P: Pa, to bi objasnilo mnogo stvari oko toga. Što je s bićem znanom kao "Spring Heel Jack" koje je teroriziralo Engleskom prije nekog vremena?

O: Isto.

P: A što je s Mothman-om u West Virginiji?

O: Isto.

P: Dakle, prozori u druge dimenzije su objašnjenje za čitavu hrpu čudnih stvari?

O: Da.

03.12.1996.

P: Bilo je priče o El Chupacabra ...

O: To je ono što jest.

P: To je "proždrljivac koza". Otkud dolazi?

O: Pročitajte ponovo transkripte koje se odnose na: "one koji su pali kroz prozor".

P: Ako je to onaj koji je pao kroz prozor, da li dolazi iz drugog denziteta, ili laterarne dimenzije?

O: Bliže ovom drugom.

P: Dobro, to je poput horizontalne dimenzije. Što mu je dopustilo da uđe u naš realitet?

O: To je kompleksno, ali se najbolje može opisati kao "EM valni prekid uzduž varijacija frekvencijskih granica".

P: Ima li nekog načina da se uhvati ili zaustavi to biće?

O: Vi još kompletno ne razumijete sve "mehanizme" fenomena pada kroz prozor. Fizikalnost je potpuno prijelazna i djelomično ovisna od varijacija svijesti, kao i očekivanja svjedoka.

P: Da li energija u obliku straha svjedoka ono što ga drži da se ono manifestira?

O: Blizu, ali jako malo. To je drugi način oko toga, i retro-činitelj od jedne polovice.

P: Što ste time mislili?

O: To je uzajamno, više nego jednostrano. Također zapamtite da pad kroz prozor (vremena/prostora) predstavlja križanje-nabijanja energijom realiteta, jednako predstavljenom iz svake "dimenzije" iz pitanja. Drugim rječima, radi dimenzionalne zavjese koja je bila "razdvojena", pola iz jednog i pola iz drugog pridonosi čitavom realitetu (stvarnosti).

P: Da li to znači da nešto iz našeg realiteta također plaši nešto u tom drugom realitetu?

O: Ne, to ne "djeluje" na taj način uopće.

P: Ima li kakve mogućnosti da to uzajamno biće okrene svoju pažnju sa životinja na ljude?

O: Rečeno u zadnjem odgovoru. I pogledajte odgovore prije toga! Prvo i prvo, zbumjenost obiluje ovdje radi nekorektnih interpretacija zadnje teme o kojoj smo diskutirali. Dimenzije nisu denziteti!!! Dimenzije su striktno rezultat univerzalne svijesti koji se manifestira u sektoru imaginacija misli. Denzitet znači nivo razvoja koji se mjeri na način bliskosti sa unijom s jednim... Ciklusom. Dakle, očigledno, "cupachabre" su manifestacija ljudske svijesti i ljudska bića su manifestacija Chupacabrine svijesti. Razumijete? Sad, šok za vas: vi nebi postojali da vas netko nije "izmislio". Vi ste doslovno „izmišljotine“ nečije mašte, i ništa više!!!

~

{Ubacit ću ovdje izvod iz Castanedina „Umijeća sanjanja“, sa kraja poglavlja „Žena u Crkvi“ a vi spojite zadnje dvije rečenice sa njim [- p.p. EQ@2008] :

Kako bih se oslobođio briga, stadoh promatrati okolinu. Bio je to san, barem sam u to vjerovao, koji se

mogao potvrditi ili zanijekati. Upirao sam prstom u kuće, u crkvu, u pločnik na ulici. Upirao sam prstom u ljude, u sve što sam zapazio. Čak sam i zgrabio nekoliko ljudi koje sam, kako se činilo, poprilično prestrašio. Osjetio sam njihovu masu. Bili su stvarni kao bilo što drugo što sam smatrao stvarnim, izuzevši činjenice što nisu zračili energiju. Ništa u tom gradu nije zračilo energiju. Sve se doimalo običnim i stvarnim, pa ipak je to bio san.

Okrenuo sam se prema ženi koja me je pridržavala za ruku i upitao je o toj neobičnoj pojavi.

»Sanjamo«, rekla je svojim grlenim glasom i nasmijala se. »Ali, kako ljudi i stvari oko nas mogu biti toliko stvarni, u tolikoj mjeri trodimenzionalni?« »To je tajna namjeravanja u drugoj pozornosti!« uzviknula je puna strahopoštovanja. »**OMI SU LJUDI U TOLIKOJ MJERI STVARNI DA ČAK I MISLE.**« Bio je to posljednji udarac. ... }

~

P: Mislite, Bog nas je izmislio i doveo u egzistenciju?

O: Zapamtite, "Bog" je zbilja sva egzistencija u kreaciji, drugim rječima, svoj svijesti. To je zbog toga što je sva egzistencija u kreaciji - svijest, i obratno.

U terminima pomenutih „EM valni izboja uzduž varijacija frekvencijskih granica“ možda bi se trebali prisjetiti što su Kasiopejci rekli o „Putovanju kroz vrijeme“.

Prvo moramo još objasniti vremensko „putovanje“, jer su dva koncepta blisko povezana. Prvi je korak umjetno induciranje jednog ElektroMagnetskog polja. To otvara vrata između dimenzija realiteta.

To će zasigurno objasnitи „elektronske anomalije“ koje je doživio gospodin Partridge i šerifov zamjenik u slučaju Mothman. Nažalost, u ostalim slučajevima nitko nije posjedovao tehnologiju da odredi jesu li se takve elektronske smetnje događale sa pojavlјivanjima „čudovišta“. No, za buduća istraživanja to će biti interesantno pitanje za dodavanje na listu zadataka.

Otvaranje vrata između dimenzija je očito vrlo varljiv posao. John Keel, jedan od vrlo čitanih, uticajnih, kontroverznih pisaca o misterioznim događajima, bio je pod snažnim uticajem radova Charlesa Forta. Iako je on obilno pisao o NLO-ima i sličnim fenomenima, Keelsova ideja o njima nekako više potпадa pod „okultizam“ nego pod striktno „kruške i jabuke“ objašnjavanje. On koristi izraz „Ultraterrestrials“ (Ultrazemaljci) da opiše aliene (vanzemaljce), i to je istinski više u skladu sa onime što Kasiopejci kažu, nego što su to druga objašnjavanja.

Prema Johnu Keelu, duga povijest ljudskih interakcija sa takvim anomalijama dokazuje postojanje „bogova“ iz davnina. Prema Keelu, Ljudi u Crnom, čudovišta, NLO-i, čak i Mothman, jedva su moderne verzije „vragova i demona“ iz prošlih vremena. I, on možda nije daleko od istine. Jedina stvar koju bih dodala toj ideji jest da moramo nadići „natprirodne“ konotacije koje idu uporedno sa izrazima „vragovi i demoni“. Sljedeći dijalog će to pojasniti:

03.12.1994.

P: Primila sam artikl od prijatelja o eksperimentima momka zvanog Persinger koji je pokušavao kopirati doživljaj "otetih" izlagajući ljude elektromagnetskom polju u komori za dekompresiju. Željela bi komentare, i drugo...

O: Glupost, neki imaju zatvoren um nadahnut strahom.

P: Ako to on radi ljudima, i razgovarali smo o tome kako elektromagnetska energija napravi rupe u dimenzionalnim granicama, moje pitanje je da li to može biti štetno za osobe na kojima se eksperimentira, moguće?

O: Da.

P: Koji bi mogao biti rezultat izlaganje nekoga takvom elektromagnetskom polju?

O: Prekid (postojanja) tijela.

P: Drugim rječima, to ih može ubiti?

O: Da.

P: Može li to također i otvoriti prozore između dimenzija i dozvoliti da stvari uđu?

O: Da.

P: Mogu li biti izloženi duhovnoj ili demonskoj posesiji tom metodom?

O: Da.

P: Mogu li također biti izloženi dalnjem programiranju vanzemaljaca kroz tu metodu? Drugim riječima, je li Persinger mogao u svom neznanju biti „pomagač i poticatelj neprijatelja“?

O: Da. Uvijek imajte otvoren um.

Ali mi želimo bolje razumijeti ovaj tip fenomena, i bilo je mnogih instanci u kojima smo pitali Kasiopejce o razlikama između denziteta i dimenzija, i u kakvom su ta dva pojma međuodnosu, i kako ostale dimenzije mogu biti u međuodnosu sa našom.

05.12.1994.

P: Željela bi znati koja je definicija dimenzionalne zavjese, ako bi nam to mogli objasniti?

O: Samo-objašnjivo. Razmislite.

P: Mogu li dimenzionalne zavjese biti između dimenzija na istom nivou denziteta?

O: Da.

P: Da li su dimenzionalne zavjese isto nešto što se dešava između nivoa denziteta?

O: Da.

P: Dakle, dimenzionalna zavjesa je točka na kojoj se dešava jedna vrsta promjene... što uzrokuje tu

promjenu?

O: Priroda.

P: U specifičnim terminima njezinog nastajanja, što definira tu promjenu?

O: Doživljaj.

P: Da li je ona na bilo koji način vezana uz atomsku ili kvantnu fiziku kretanja atoma?

O: Da.

P: Dobro, Atom je 3. denzitet. Što ga razlikuje od atoma u 4. denzitetu?

O: Realitet.

P: Što razlikuje jedan realitet od drugog?

O: Prepostavke.

P: Dobro, što vi očekujete ili prepostavljate je ono što percipirate o tom atomu i što ovisi o tome u kojoj ste realnosti (realitetu), točno?

O: Blizu.

P: Što određuje vaše prepostavke? Sve što postoji je puka lekcija.

P: Dobro, dakle jednom kad smo naučili izvjesne lekcije, kao doživljenje izvjesnih stvari, tada se naše prepostavke mijenjaju?

O: Da.

P: Dobro, da li taj val koji dolazi u našem smjeru da nam da taj doživljaj, da li će to promjeniti naše prepostavke?

O: Catch 22 (kvaka 22, izraz koji označava "zamku" ili gotovo nerješiv problem u kojem se rješavač vrti u krugu): Jedna polovina je ta da ćete morati promjeniti vaše prepostavke da bi mogli doživjeti val u pozitivnom smislu.

P: I od čega se sastoji taj val, u absolutnom značenju?

O: Granica realiteta.

P: Da li je ta granica realiteta točka razdvajanja između jednog i drugog realiteta?

O: Da.

P: Da li je ta granica realiteta dimenzionalna zavjesa?

O: Da.

P: Dakle, planeta Zemlja će proći kroz tu dimenzionalnu zavjesu?

O: Ili jedna Zemlja. Sve je puka lekcija, i ništa, ponavljam, ništa više.

P: Pa, moji doživljaji lekcija su bili generalno, bolni. Da li će to križanje granica realiteta, ili taj doživljaj preklapanja biti bolan, kako bi ga mi, ili ja, u 3. denzitetu doživjeli?

O: Čekajte i vidite.

Pa, napomena: „morati ćete promjeniti vaše pretpostavke da bi mogli doživjeti val u pozitivnom smislu“, ne sluti na dobro za one koji su zatvorena uma prema anomalijama, zasigurno! No, vratimo se ideji tih „EM izboja“ u smislu da znače da su „hodnici“ otvoreni između dimenzija. Čini se da se to može dogoditi prirodno, i, često se i dogodi. Sljedeći izvadak, iako ne osobito vezan za „anomalije“ kako raspravljamo o njima, iznosi tu točku. Također može sugerirati zašto su anomalije videne ili doživljavane skupa sa geomagnetskim poremećajima i čak „kataklizmičkim“ aktivnostima, i da ne zaboravimo, elektroničkim smetnjama.

(Sjetite se naravno, ja živim na Floridi i žohari su jednostavno dio života. Ja ih normalno nemam u kući, ali prije par godina počela sam primjećivati da baš neposredno prije neobičnih geoloških ili meteoroloških fenomena, oni počinju ulaziti u kuću ispod vrata i svim ostalim dostupnim putevima. Čim su ušli unutra, moj barijerni sprej „tajne recepture“ osigurao je njihovu gotovo trenutnu smrt, pa bi ih mi primjećivali svugdje po kući, izvrnute na leđima sa nožicama koje se mrdaju u zraku.)

22.04.1995.

P: (L): Zašto su žohari bili toliko ludi u zadnjih tjedan dana ili tu negdje? Zbilja su bili neobuzdani.

O: Elektromagnetizam.

P: (L): Koji je izvor tog elektromagnetizma?

O: Poremećaj EM polja.

P: (T): Što je poremetilo polje?

O: Sezmičko.

P: (L): Pa, mislim da će se nešto desiti jer svaki put kad vidim žohare da se tako ponašaju, nešto se desi. Potresi, oluje, nevremena, itd. Koja je veličina i položaj EM poremećaja u ovom slučaju?

O: Neprestano se kreće. Kruži Zemljom na 6500 okretaja po minuti. (r.p.m.)

P: (L): Po minuti?

O: Da.

P: (LM): Da li je podzemni ili atmosferski?

O: Oboje.

P: (L): Da li je to prirodni događaj ili je generiran iz drugih dimenzija?

O: Prirodan.

P: (L): Da li je on iz iste aktivnosti unutar same planete, ili planetarna reakcija na kosmičke valove?

O: Unutar i okolo.

P: (J): To je normalan događaj?

O: Ne.

P: Da li se to prije dešavalo?

O: Da. Prije 4 mjeseca. Pristupite memoriji.

P: (T): Pa, potres u Japanu se desio prije 4 mjeseca. To će nam se pokazati kao neka vrsta izvjesnih zemaljskih promjena?

O: Da.

P: (T): To se dešava izvjesno vrijeme sada. (L): Oko deset dana, mislim. (T): Koji je vremenski period u načelu, da se to može vidjeti?

O: Neodređeno.

P: Da li će centar biti u Laurinoj kući? (smijeh)

O: Neodređeno. Ako će biti tako, predlažemo "odmor".

Napomena da je to bio „Prirodni EM“, ali ne i „Normalan“, trebala nam je dati pauzu. Zatim je izjavljeno da je bio „seizmički“, ali porijeklo seizmičke aktivnosti nije precizirano. To vjerojatno sugerira „poremećaj“ u prirodnom EM polju zbog, vjerojatno nečega kao onog prije opisanog „EM valnog izboja uzduž varijacija frekvencijskih granica“, npr., „Putovanja kroz vrijeme“.

Vraćajući se ideji da je Putovanje kroz vrijeme ostvareno na način koji je sličan prolasku između dimenzija, kao i činjenica da su NLO-i često primijećeni u vezi sa „čudovištima“ ili prije opisanih „padača kroz međudimenzionalne prozore“, mogli bismo se zapitati o nekim aktivnostima koje se događaju ovdje na Zemlji i kako bi ti fenomeni mogli biti trag „promjeni“ u realnosti. Drugim riječima, ako su dimenzionalne ili denzitetne zavjese „otvorene“ (razmaknute) zbog jednog razloga, da li to znači da je tu mogućnost za te „padače kroz prozor“ da se aktiviraju, kao popratni efekat takve aktivnosti? I, ako je to slučaj, možemo li tražiti takve anomalije pa da nam one onda posluže kao naznake da se još nešto događalo u tom vremenu na tom mjestu?

Sljedeći izvadak sadrži nekoliko naznaka za tu ideju:

21.01.1995.

P: (L): U Krillovim dokumentima bila je izjava da Sivi i drugi vanzemaljci koriste supstance žljezdi koje nastaju za vrijeme fizičkih ispitivanja ljudi, što bi zvali ginekološkim i ispitivanjima sperme, koje oni koriste da bi se "napušili" ili nahranili, koje oni dodavaju ovima, da li je to korektna tvrdnja?

O: Ne.

P: (L): Da li koriste supstance žljezdi uopće?

O: Da.

P: (L): Zašto ih oni koriste?

O: Za lijekove za sebe. Pomažu im da se uhvate u koštac sa 3. denzitetom.

P: (T): To je nešto što im pomaže da ostaju u 3. denzitetu?

O: Blizu.

P: (L): Da li im to pomaže da se manifestiraju u čvršćem fizičkom stanju?

O: Da.

P: (L): Dakle, drugim rječima, oni izvlače supstance žljezdi, i to je razlog za sve seksualno povezane aktivnosti. To nema ništa sa njihovim „spašavanjem čovječanstva“ kao što je bilo predloženo od nekih „otetih“ koji traže razlog za obranu, opravdanje svojih otimateva. Također sam čula da žene koje su imale seksualni odnos sa alienima izjavljaju da je to iznad ljudskih doživljaja, da je to najveća stvar od izuma kotača, ili vatre, ili štagod. Da li također koriste seksualnu energiju danu nekim individuama da zadrže svoj status u 3 dimenzije?

O: Ne. To ih hrani u 4 D, kao što smo vam rekli prije.

P: (L): Da. Dobro. Koliko "dugo", i to sam stavila pod navodnike, jer znamo kao što ste rekli da ne postoji vrijeme, ali koliko dugo, kao što mi mjerimo vrijeme, su Sivi bili u interakciji s našom rasom? Sivi, ne Lizzardi, Sivi, kibernetičke sonde?

O: Vremenski putnici, i zato, "Vrijeme je u toku".

P: (L): Dobro, nedavno sam pročitala nekoliko knjiga koje mi je JR dao, "Vitezovi u sjajećem oklopu" i "Odgovor". Obje od tih knjiga opisuju putovanja kroz vrijeme. [i obje su DOBRO štivo!]

O: Ne, nismo završili s odgovorom. Da li razumijete privlačnost zadnjeg odgovora?

P: (L): Oni su putnici kroz vrijeme, mogu ići naprijed i natrag kroz vrijeme, mogu igrati igre sa našim glavama... (T): Oni mogu namjestiti prošlost da bi kreirali budućnost koju oni žele. (D): Oni mogu organizirati stvari da bi mogli kreirati energiju koju trebaju... (L): Oni također mogu napraviti da stvari izgledaju lijepo, napraviti ih da se osjećate dobro s njima, da izgledaju dobre, mogu napraviti da u jednoj minuti imate jednu ideju i tada u drugoj kreirati neku situaciju u kojoj se ta ideja potvrđuje...

O: Kad ste pitali koliko dugo, naravno da je to totalno neograničeno, zar ne?

P: (L): To nije dobro. Ako oni mogu ići natrag kroz vrijeme/prostor i promjeniti događaj u našoj prošlosti, da li bi ta promjena u prošlosti trenutno izmjenila našu sadašnjost također?

O: Kao što već je i to radi opet i opet i opet.

P: (D): Dakle to oni rade opet i opet i opet, konstantno?

O: Vi jednostavno još niste svjesni, i nemate ideje o posljedicama!!!

Pa, počinjemo dobivati neku ideju o tim grananjima! Ali mi pokušavamo doći do neke vrste ručice na tim „međudimenzionalnim bićima“ koja ulaze i izlaze iz naše realnosti. Koliko su oni STVARNI? Sljedeći izvadak govori o tome na praktičniji način. Bili smo prisustvovali još jednom MUFON okupljanju gdje je Vedski astrolog držao predavanje o drevnoj Indijskoj i Vedskoj literaturi koja govori o NLO-ima i alienima. Njegovo je mišljenje bilo da su to bila jedva predstave o „aktivaciji“ Kundalini iskustva za cijeli planet, i stoga bili samo simboli bez neke posebne svoje realnosti. Drugim riječima, ljudske aktivnosti usmjerenе prema „podizanju svjesnosti“ uzrokovale su da se manifestiraju NLO-i i alieni, manje-više kao „fragmenti naše maště“. Govorio je da „Lizard bića“ (gušterolika bića) predstavljaju tu zavojitu energiju uzdizanja znanja i svjesnosti. Direktno pitanje o tome je dato naprijed u izvadku, jer sam uključila većinu sesije, zbog njene povezanosti sa trenutnim subjektom:

12.08.1995.

P: Moje prvo pitanje jest: Koji je izvor Veda? Hindu sistem filozofije?

O: Ima više nego jedan izvor. Došle su u biće kao rezultat meditacije.

P: I koja je rasa ljudi bila zaslužna za te informacije?

O: Kavkažani .

P: Koji je bio period vremena kad su Vede primljene?

O: Različiti dijelovi i komadići informacija koje su kasnije organizirane u pakete koji su zabilježeni kao što jesu.

P: Iz kojeg su realiteta te meditativne informacije došle?

O: Realiteta podsvijesti.

P: Da li su bilo koje informacije Veda dane od strane vanzemaljaca?

O: Ne, kao što bi ih vi definirali.

P: Od kojih tipova bića i kojeg nivoa denziteta su došle te informacije?

O: Trećeg.

P: To je znači 3. denzitetna interpretacija realnosti. Koji je postotak točnosti u informacijama danih u Vedama? Ukupno?

O: Točno na kojem nivou? To je ekstremno teško za odgovoriti jer točnost kod određivanja takvih stvari kao što je shvaćanje univerzuma i nečiji život je potpuno neodređeno kao interpretacija jer bilo tko može rješiti točnost pomoću vezanja za paralelni univerzum koji je odgovarajući za danu informaciju. I kao što smo prije iznijeli, moguće je kreirati paralelne univerzume kroz misaonu energiju, i jednom dok su kreirani prirodno, oni i odgovaraju prirodno prema interpretacijama koje su im dane.

{da nisam prije ubacio onaj isječak iz Umjetnosti sanjanja, ubacio bih ga ovdje – p.p.}

P: Ima li kakve dobrobiti koja se može postići kroz korištenje tih mantri?

O: Posebno kad um kaže da ima. Zapamtite, većinom je sva snaga potrebna za promjenu realiteta i fizikalnosti je sadržana unutar centra vjerovanja uma. To je nešto što ćete bolje i pobliže razumjeti kad dostignete realitet 4. denziteta gdje fizikalnost više nije zatvor, već umjesto toga, vaš dom, da bi se mogli promjeniti kako vas volja. U vašem trenutnom stanju, vi imate pogrešno vjerovanje da je realitet konačan i unutar toga leže vaše poteškoće s konačnom fizičkom egzistencijom.

P: Dovoljno blizu. Da li je istina da recitiranje mantri može utjecati na oslobođanje od duhova ili egzorcizam?

O: Ako vi izvoljevate.

P: Prošlog tjedna napomenuli smo, u vezi duhovnog oslobođenja i egzorcizma, da ako se rade pravilno, od strane prave osobe, da tu nema sporednih efekata ili eventualnih stvari koje bi mogle donijeti neugodne posljedice individualcima i prostoru u kojem sudjeluju. Što ste mislili pod "korektno učinjeno"? Koji je korektan oblik ili način za egzorcizam?

O: Korektan način uključuje iskrenost i razumijevanje da netko ima kompletну vjeru i svijest aktivnosti koje obavlja. Drugim rječima, kad netko izvodi akt za koji tvrdi da ima željeni rezultat i ako nema vjere u svoje osobne postupke, u stvari, željeni rezultat, onda će se napor srušiti zbog nedostatka vjere. Kad netko ima kompletну vjeru i razumijevanje multidimenzionalnosti, njegove aktivnosti su svakako istinite i korisne kao i propisne, i to je korektan način da ih se izvodi.

P: Nije li vjera teška stvar za postizanje?

O: Uopće ne. Kad ste našli nešto istinito, vi ćete primiti demonstracije koje se zaključavaju u vašoj vjeri.

P: Ranije danas, dok smo pričali s momkom Ramom, Vedskim astrologom, rekao je da je Vedska ideja o tome tko su bila Lizzard bića, bila točna i da je to aktivacija seksualnog principa, ili kundalinija unutar nas. Bilo koja vrsta NLO ili vanzemaljske aktivnosti je jedva refleksija onoga što je unutar svih nas. Da li je to korektna tvrdnja?

O: Dio odgovora na to pitanje, ako se pogleda malo unatrag na ranije odgovore na ranija pitanja, je iste prirode. Ali, u stvari, najbolji način da se najadekvatnije odgovore ta pitanja je taj da se zapita sebe u što vjeruješ, bazirano na znanju koje ste prikupili i koje vam je dano.

P: Pa, ponekad se pitam da oni nisu dio nas, već iz paralelnih univerzuma, i da su izašli u naš svijet i imali interakciju sa nama na negativan način. I da su priče o vanzemaljsko-ljudskoj interakciji zbilja priče ljudskih činova mehaničkih operacija, vođenih negativnim aspektima njihovih vlastitih bića u drugoj dimenziji ili denzitetu. Nebi li to bila daleka mogućnost?

O: Ne u smislu na koji mislite. Zapamtite, uvijek je mudro da se ponovno pregledaju sve prijašnje stečene informacije kad god vam se pojave bilo koje nove ideje. To je istina ne samo u ovom posebnom slučaju, već također i u svim drugim. Na primjer, kako bi se često upravo takve misaone forme, ili realiteti koji dolaze iz paralelnog svemira, pojavile u pustinjskim lokacijama i našle i naredile biću 3. denziteta, da bi proučavale u realitetu 3. denziteta? Sad, ako vi stvarno vjerujete da se to dogodilo, i ono JEST, netko mora sagledati značenje takvoga nečega i kako je to vezano uz nečiji prijedlog da se čitava stvar dešava puno više nivoa denziteta na eteričkom planu, i, ili, interdimenzionalne mogućnosti koje ne mogu biti mjerene unutar realiteta 3. denziteta. Te teorije, naravno, dio su odgovora, ali su samo dio, i niti jedan od njih ne čini potpuni odgovor. I mi dajemo važno upozorenje da izbjegavate padanje u zamku vjerovanja previše u bilo koje objašnjenje koje se pojavi, kao što je i ovo također, forma napada koji može voditi do štetnih posljedica.

P: Dakle, tamo je stvaran, materijalan, vanzemaljski brod koji je bio uhvaćen ili stečen od strane vlade i koji je ispitivan?

O: Imate li kakve sumnje u to?

P: Pa, ponekad se pitam da li je cijela stvar zakuhana od strane vlade samo da nas sve učini ludima!

O: Pa to je interesantan koncept, ali te možemo uvjeriti da to nije, u bilo kojem slučaju i na bilo koji način, točno.

P: Pa, ako su ti brodovi proizašli iz 4. denziteta u naš realitet, kao što prepostavljam da neki od njih i jesu, kako oni mogu ostati tu? Da li su postali apsolutno fizički materijal i oni onda ostaju ovdje?

O: Ako se pokvare u 3. denzitetu, oni ostaju smrznuti u 3. denzitetu. Vrlo jednostavno.

P: I da li isto vrijedi i za bića?

O: Upravo tako.

P: Dakle, u stvarnom smislu, oni su vrlo stvarni i fizički...

O: Oni su vrlo stvarni i fizički u 4. denzitetu također. Razlika je ta što fizikalnost u 4. denzitetu nije ista kao i u 3. denzitetu. Ali nije to da kažemo da tamo u 4. denzitetu nema fizikalnosti. Da bi se kompletno maknula svaka povezanost sa fizikalnošću, netko mora doseći 6. denzitet ili jedan viši. Sve ispod toga uključuje neki aspekt fizikalnosti ili vezu za fizikalnost; kao u 5. denzitetu, kontemplacijskoj zoni, koja je jednostavno reciklaža onih iz 1 - 4 denziteta u eterički nivo. Oni su vraćeni natrag dolje i reciklirani u jedan od fizičkih realiteta. Svaki nivo denziteta 1 - 4, uključuje sve manje i manje fizikalnosti, kao što vi znate, ali još uvijek je ima. Fizikalnost 3. denziteta, ipak, ostaje konstantna na 3. denzitetu kad biće ili vozilo ili instrument bilo koje vrste koji je napravljen ili koncipiran u 4. denzitetu, kad stigne u 3. denzitet, u mogućnosti je navigirati kroz 3. denzitet u realitetu 4. denziteta. Pa ipak, kad se pokvari, štогод ostane od njega, to ostaje u 3. denzitetu. Ti

izvještaji o objektima ili bilo kojim fizičkim strukturama ili što god to bilo, biće ili konstrukcija, što nestaje iz 3. denziteta u 4. denzitet, u svakom tom slučaju, uključuje objekt ili biće, ili konstrukciju, koje nije bilo u procesu nefunkcioniranja (kvara). Ono je još uvijek potpuno operativno u svojem realitetu 4. denziteta. Ono jedva posjećuje 3. denzitet, i ima ograničeni kapacitet, kako vi mjerite vrijeme i njegovo prolazanje, i zato sebe odstrani prirodno, u nekoj točki, natrag u 4. denzitet. Pa ipak, ako se pokvari ili na bilo koji način slomi ili promjeni, ono će ostati u 3. denzitetu.

P: Dakle, ako netko izvadi implantat, najbolji način da se zadrži ovdje da se ga zgnjeći?

O: Ako netko izvadi implantat, on više ne funkcionira kao što je i dizajniran.

U jednom dijelu pitala sam neka povezana pitanja, što daje ljubopitljivu naznaku u mnogim izvještajima o smradu „sumpora“ povezano sa „Zlim“ prikazama „demona i vještica“ u prošlosti.

07.05.1995.

P: Zašto je nepodnošljiv smrad sumpora povezan s vanzemaljskim tijelima i entitetima i drugim fenomenima povezanih s njima?

O: Kemijske reakcije.

P: Dakle, ako vanzemaljc umre u 3. denzitetu i ostane u 3. denzitetu, i truli u 3. denzitetu, to uzrokuje kemijsku reakciju koja kreira sumpor ili vezane spojeve?

O: Bravo!

P: Da li to odnosi, budući da sam to htjela zaključiti, da su vanzemaljci kemijski konstruirani u 4. denzitetu?

O: Blizu.

I to naravno ide nazad do ideje da oni moraju upotrebljavati nešto iz naših ljudskih, 3. denzitetnih tijela kako bi „stabilizirali“ njihovu fizikalnost za posjete 3. denzitetu, ili čak samo za interakcije sa 3. denzitetom u općenitom smislu.

Jedno pitanje koje se nameće je: postoje li ikakva ograničenja tim „dimenzijama“? Već nam je bilo rečeno da je denziteta Sedam po broju, i to je povezano na moći način sa mnogim drevnim učenjima. U njegovom naj interesantnijem tumačenju ovog subjekta, u Drevnoj Mudrosti, Geoffrey Ashe piše da su njegova istraživanja dala naznake da:

Magični i sveti karakter broja sedam ...je ključ za opasne sile. ...Ako uzmemo u obzir nedjeljivost broja sedam, izvjesne činjenice o njemu postaju jasne, i sve od njih sugeriraju ...nit koju je vrijedno slijediti.

Za početak, ako zaista postoje takve stvari kao okultne naznake ka Drevnoj Mudrosti, broj sedam izgleda kao da je kandidat za to. Dvije najveće znanosti nastale su iz magičnih sistema, koji su u svojim Zapadnjačkim oblicima bili temeljeni na broju sedam. Astronomija je izrasla iz astrologije, kemija iz alkemije; i astrologija i alkemija bile su mistično povezane sa ovim brojem. (zadebljanja moja)

Kroz više d 2000 godina astrolozi su radili ne samo sa Suncem, nego i sa Mjesecom i 5 pravih planeta znanih kao Merkur, Venera, Mars, Jupiter i Saturn. Njihovi moderni nasljednici su pokušali dodati tri nova planeta otkrivena od tada, Uran, Neptun i Pluton, ali rezultati su rijetko bili uvjerljivi. Za sve vitalne svrhe, Zapadnjačka astrologija je oduvijek bila 'sedmorni' sistem, temeljen na planetima koji prolaze kroz znakove, Sedam tumačenja i 12 kuća.

[Neki kažu da su drevni ljudi ZNALI da ima više planeta, ali su izabrali sedam čiji se uticaj zaista broji, i otkrili samo njih javnosti.]

Zapadnjačka alkemija znala je za sedam metala. Svaki je metal odgovarao vladajućem planetu.

[Ta konstantna referenca na broj 7] je originalan ljudski čeif koji nema očitog motiva. ...Frekvencija pojavljivanja broja 7 u ostalim kontekstima dokazuje da smo ovdje suočeni sa duboko ukorijenjenom mentalnom realnošću koja zaslužuje pozornost.

Još uvijek planiramo naš rad i odmor na bazi 7-dnevног tjedna. Njegov tvrdoglavi opstanak nema logike ni uvjerljivosti.

Većina ljudskih bića koja je živjela prema 7-dnevnom tjednu, kao urođenom običaju, također je podesila uši na 7-notnu skalu, i pravila svoju muziku kroz stoljeća. Ispod njene dužine leži fizička činjenica. Ako krenete od C, sljedeći C koji je za oktavu viši, ima dvostruku vibracionu frekvenciju. Ali 7 podjela na skali su uslovljeni produkti. Kinezi ih nemaju. Njihova se skala sastoji od 5 nota.

Tako je i sa optikom. Mi ustrajemo u pogledu spektra da se sastoji od 7 boja; ljubičaste, indiga, plave, zelene, žute, narančaste, crvene. Kinezi ih broje drugačije. Za njih postoje PET boja u dugi.

Daleko nazad u vremenu postoji snažan pritisak koji još nije objašnjen. Zapadnjaci (ili njihovi kulturološki preci u najблиžem dijelu Azije) su se osjećali obaveznim da imaju 7 metala da se poklapaju sa planetima. Osjećali su obaveznim da imaju 7 planeta zbog... paa, zbog čega? Broj je bio vitalan, i to je trenutno sve što možemo reći sa sigurnošću. Rana Iranska astrologija imala je 9 planeta. Tako i Hindu astrologija koja je njen derivat. Kinezi su, kao i u drugim slučajevima, zasjeli na broj 5, ispravan broj bez Sunca i Mjeseca.

Lista planeta koju su napravili Babilonci spada u čudne ako usporedite tijela kojima se bavi – daju Suncu i Mjesecu isti status kao Merkuru, Veneri, Marsu, Jupiteru i Saturnu...

Dominacija broja 7 je tako porazila sva objašnjenja. Ne popušta pred ni jednom poznatom tehnikom psihološke analize. Razlog za to izgleda leži u nekom drugom smjeru.

Izgleda zapravo, kao da su Babilonci izabrali da imaju sedam planeta zbog pred-postojeće mistike heptada (heptad=grupa od 7 stvari – p.p) [Ashe, 1977.]

Ashe je pratilo broj 7 po cijelom planetu, i njegovi zaključci, uvezši u obzir mnoge naznake koje su dali Kasiopejci glede te stvari, su vrlo značajni. Kasiopejska tvrdnja da postoje 7 nivoa denziteta, i SAMO 7, je podržana velikom količinom drevnih mudrosti, i zapravo može predstavljati prave ključeve za Drevnu Tehnologiju.

07.05.1995.

P: (L): Da li poslije nivoa 7, ima drugih...

O: Ne "After Seven" (poslije sedmog), predlažemo "Kurs osvježenja" transkripti!

P: (L): Pa, pitanje koje mi niste dali da završim bilo je, da li je tu oktava, da li taj korak prema gore počinje kao početak cijele stvari iz početka, kao oktave na klaviru?

O: "VPO". {Kasiopejci su odlučili koristiti kraticu za 'vidi prethodni odgovor'}

P: (L): Pa, bilo je jako mnogo stvari koje mame oko toga, oko tih oktavi, itd.

O: Veliki ciklus, i tko radi to "mamljenje" o kojem govorite?

P: (L): Pa, razni ljudi. I bilo je rečeno da postoji ciklus od 7, i sljedeći ciklus je na višem nivou i zove se oktava, kao segmenti na muzičkoj skali.

O: Tko smo mi?

P: (L): Kasiopejci.

O: Da, sad, mi smo voluntirali da vam asistiramo u vašem razvoju, točno? Da ima nivo broj osam, da li mislite da bi mi već to spomenuli?!? Postoje mnogi koji govore, a neki govore istinu!

P: (L): Ali zašto sedam? Što je značaj broja sedam?

O: Zašto ne? Ima li "značaja" u ičemu?

P: (L): Jedino značaja koji im mi dajemo, nagađam.

O: I ako je tako, koji je to?

P: (T): Pa, to mi je interesantno jer to znači da je tu bila struktura da bi se na neki način stvari mogle podesiti. Tu mora biti razlog koji je selektirao taj način kao suprotno od nekog drugog načina.

O: Ma da?

P: (T): To se ne dešava samo tako. Ništa se ne dešava slučajno.

O: Tko kaže?

P: (L): Da li kažete da je to neophodan način jer se stvari samovoljno odvijaju na taj način?

O: Ne, mi pokušavamo naučiti vas kako da kompletirate slagalicu.

P: (T): Dakle, POSTOJI razlog koji jest i što jest, i to je nešto što mi trebamo shvatiti.

O: I vi morate shvatiti što je razlog? Mnogo vašeg učenja dosad je bilo bazirano na prepostavkama o definicijama realiteta.

P: (L): I, sve od naših pretpostavki su kompletno krive?

O: Ne sve. Logika je subjektivna.

P: (L): Da li je simbolička logika koja je korištena u matematici, subjektivna?

O: Ne.

P: (L): Ali vi uvijek izbacite neke druge, različite stvari, koristeći matematiku rađe nego spominjanje. Dobro. Pa, otvorili smo novu kanticu sa crvima ovdje. (T): Mi to radimo svaki put. (J): Crvi su mi! (smjeh)

O: Projekt koji je u procesu.

Oprostite zbog malog skretanja sa teme, ali nekako „se ukalpa“ u subjekt. No, vraćajući se na naše pitanje o tome postoji li brojčano ograničenje laterarnih dimenzija, poslužit ćemo se sljedećim izvodom iz Kasiopejskog teksta:

04.01.1997.

P: (L): Fizičari govore o multidimenzionalnim univerzumima. Ideja jest da, naš trodimenzionalni prostor i jednodimenzionalno vrijeme da su iluzija bića na "plohi", dok istinski univerzum ima više dimenzija, okomitih na one druge. Fizičari imaju različita nagađanja kod toga: 5, 6, 7, 11 i 256. Koliko dimenzija istinski univerzum ima?

O: Nije korektan koncept. Trebalo bi biti: Koliko univerzuma ima "istinska" dimenzija?

P: (L): Dobro onda. Mislim da nam je u prijašnjim sesijama rečeno da broj univerzuma nije izbrojiv. Da li je to točno?

O: Beskonačan, možda, ali bliže bitnijem: varijabilan i selektivan.

P: (L): Molimo objasnite varijabilno i selektivno.

O: Za one koji znaju kako, univerzumi mogu biti kreirani po volji da bi se transmodificiralo stapanje realiteta.

P: L: Što je stapanje realiteta?

O: Kako to zvuči?

P: (T): Stapanje realiteta iz jednog univerzuma s onima u drugom? Kreiranje novog realiteta koji je onda stopljen (sjedinjen) sa starim, da bi se kreirao novi univerzum. (L): Možda to znači to da se realiteti različitih ljudi stope da bi se kreirala neka vrste "obostranog univerzuma"? Poput ideje "ti kreiraš svoj vlastiti realitet"?

O: Terry je bliže; Laura se igra "na lijevoj polovici".

P: (L): Iduće pitanje: Kasiopejci, Andromeđani i drugi govore o "denzitetima". Mi navodno živimo u 3. denzitetu. Da li taj broj 3 ima kakve veze s 3 prostorne dimenzije?

O: Blizu. To znači: Originalna definicija bliža doživljaju trećega nivoa, vezano uz materijalni/eterički spektrum, ali stanovnici Terra Lokatora (Zemlje) su postigli "trodimenzionalno" objašnjenje radi utjecaja podsvjesnog uma kroz vezu memorije duše i Akašinih zapisa.

P: (L): Pa također bih htjela znati zašto ste spominjali tehnološku napravu koja navodno transportira nekog iz jednog u drugi denzitet, koja se zove "TransDimenzionalni Remolekularizator"?

O: Da bi se 3. denzitet rekonstruirao u 4. fizički denzitet, druge dimenzije se moraju koristiti u procesu. Zapamtite, mi govorimo o potpuno istim duplikatima koji su stopljeni.

P: (L): Ali, maloprije ste rekli da je tu jedna dimenzija i mnoštvo univerzuma, a sad kažete da korištenje jedne druge dimenzije, pa terminologija postaje malo zbumujuća... (T): To je kao program koji se instalira u kompjuter. Neki se programi samo direktno učitaju. Drugi pak trebaju kreirati mjesto na hard disku da bi tamo stavili file-ove koji oni trebaju kod INSTALACIJE programa, ali nisu DIO programa, i kad se završi instaliranje, onda se obrišu sve te "instalacijske instrukcije". Hard disk je još uvijek hard disk, ali privremeno program koristi sektor hard diska da bi kreirao privremenu dimenziju, takoreći. (L): Da li smo na nečemu ovdje?

O: Blizu. I zapamtite, rekli smo "istinska" dimenzija!

P: (L): Dakle, to je poput jednog hard diska, mnogih programa, usnimavajućih instrukcija za nove programe koje se onda brišu, itd. Ako postoji jedna "istinska dimenzija" i beskonačno univerzuma unutar nje, da li jedan poseban univerzum postoji, u njoj, sam po sebi i u bilo koje dano vrijeme, sve dok se ne stopi s novim, ili da li postoji unutar te jedne istinske dimenzije više univerzuma realnih kao ovaj naš, u koji bi mogli ići i koji bi mogao biti paralelan s našim, takoreći?

O: Da ovom drugom.

P: (L): I može li beskonačan broj "dimenzija" postojati unutar svakog nivoa denziteta, makar i privremeno?

O: Da. Ako želiš vratiti se natrag i promijeniti "povijest", bilo za individualce ili za cijelokupnu percepciju, moraš prvo kreirati alternativan univerzum da bi to učinio. Vaši OPS "priatelji" 4. denziteta su to mnogo puta činili.

P: (L): Ako vi, generalno govoreći, kreirate alternativan univerzum, da li prethodni nastavlja postojati ili se prethodni stapa s novim?

O: Oboje.

P: (T): Univerzum u kojem jesi: ideš dalje i kažeš: "Mislim da će kreirati novi univerzum". Ti to učiniš i premjestiš se u njega i poneseš svoj univerzum sa sobom. To je stapanje realiteta. Ali, kad se makneš u novi univerzum, ti više nisi u originalnom koji nastavlja po svom. Uzorak starog univerzuma ti donosiš u novi univerzum i kad ti postaneš dio novog univerzuma koji si upravo kreirao, ti više nisi dio starog koji si napustio. On samo ide dalje sa svima tamo. (L): Da li je to točno?

O: U neku ruku... zapamtite, netko može kreirati cjelokupna područja i vrste alternativnih mogućnosti.

P: (L): Pa tako čak možete kreirati novi univerzum s novom "prošlosti"?

O: Da.

P: (L): Dakle na takav način, oba se stvarno dese i ti možeš mijenjati čitavu stvar?

O: Kad se stope, prijašnji nikad nije postojao.

P: (T): Ne za osobu koja je kreirala novi univerzum, već će prijašnji nastaviti egzistirati za sve ostale.

O: Blizu.

P: (L): Dakle, za osobu koja kreira novi univerzum, prijašnji nikad nije postojao, ali druga bića koja su zadovoljna sa starim univerzumom i koja "idu" kroz njega, još uvijek nastavljaju kroz njega...

O: Vaši blokirani umovi 3. denziteta ograničavaju domet vašeg razumijevanja u tom području.

P: (L): Ako vi odlučite da više ne volite svoj sadašnji univerzum, i radite ko ludi da bi naučili kako kreirati novi, i vi to postignete i učinite, zapravo, zaboravite da ste to učinili? I zašto ste to napravili? I zaboravite prethodni univerzum?

O: Ukoliko tako želite.

P: (L): Dakle vi to možete, ali i ne morate... (T): Kako si upravo rekla: "nesretan univerzum" je takav zbog toga što je tvoje percipiranje univerzuma takvo da si nesretan i to je način na koji si tamo gdje jesi, s obzirom na učenje, i kreiranjem novog univerzuma ti jednostavno želiš promjeniti način na koji je univerzum oko tebe i zbilja problem nije u univerzumu, već tebi...

O: Skrenuli.

P: (L): Dakle, univerzum u kojem jesi, jest taj koji je i ti si u njemu iz nekog razloga... (T): Ti si u njemu da bi naučio lekcije... samo želiš promjeniti univerzum jer ne želiš naučiti lekcije koje si si izabrao za naučiti... (L): Ili, naučio si ih i zato MOŽEŠ promjeniti univerzum... (T): Kad naučiš, ti se samo pomakneš automatski, ti ne moraš promjeniti univerzum. Univerzum će se promjeniti za tebe.

O: Deja-vu vam se javlja kao čestitka OPS-a 4. denziteta.

P: (L): Da li je deja-vu rezultat nekog osjećaja promjene univerzuma?

O: Ili... neko osjećanje premoštavanja realiteta.

P: (T): Jer kad se pomaknete u novi, vi imate ostatke?

O: Ne.

P: (L): Što je premoštavanje realiteta?

O: Kako to zvuči?

P: (L): Da li je ono poput stapanja univerzuma? (T): Most je nešto što staviš između dvije stvari...

O: Vi želite ograničiti, čekajte do 4. denziteta, kad će riječ biti staromodna!

P: (L): To mi još uvijek ne pomaže za razumijevanje deja-vu, kao "osjećanje premoštavanja realiteta". Da li je deja-vu zbog nečeg što dođe u naš realitet iz nekog drugog?

O: Jedna mogućnost...

P: (T): Nismo li mi razgovarali o tome? To je prolazak/proboj (bleedthrough) iz drugih dimenzija... kad mislimo da smo već bili negdje drugdje ovako, to je radi drugih dimenzija koje smo imali...

O: Da.

P: (L): Ako ste vi sad u nekom posebnom univerzumu koje je bilo kreirano i spojeno (stopljeno) od strane OPS 4. denziteta, a tamo još uvijek egzistira stari univerzum, i vi osjećate povezanost ili premoštavanje radi toga jer je vaše alternativno "ja" u tom alternativnom univerzumu, koje doživljava isto iskustvo... ili sličnu stvar?

O: Nema ograničenja u mogućnostima.

Nema ograničenja u mogućnostima. I tako, počinjemo dobivati ideju da je ovaj „univerzum“ u kojem živimo, zaista ČUDAN i VELIČANSTVEN – daleko od naših ograničenih, 3.denzitetnih pojmoveva. I dalje, počinjemo dobivati ideju da je naša realnost definitivno bila i jest manipulirana silama višeg denziteta i da pojavljivanja „čudovišta“ i „anomalija“ mogu biti naznake prema vremenima i mjestima gdje su se takve manipulacije zbivale, da tako kažemo, u širem smislu!

Doći ćemo u nešto više od „mehanizama“ tih stvari kako budemo išli dalje, a ovo poglavljje ćemo završiti citatom iz uvoda knjige Čudni i Neobjašnjivi Fenomeni, zbirkom Jeromea Clarka i Nancy Pear, koja predstavlja zgodan sažetak MNOGIH čudnovatih stvari:

Tri riječi koje ljudska bića najteže izgovaraju su Ja ne znam. Zbog toga što volimo naše zagonetke brzo i valjano imati riješene, u moderna vremena pitamo znanstvenike da nađu logična objašnjenja za čudnovata ljudska iskustva. Ponekad znanost može upotrijebiti svoje znanje i alate da pronađe odgovore na zagonetne incidente; drugi put pak, nudi objašnjenja koja se izgleda ne uklapaju u rješenje anomalija i samo još više pojačavaju zbrku o njima. Kada su doživljena iskustva posebice nevjerojatna, znanstvenici mogu jednostavno odlučiti da se ona nisu nikada ni dogodila, i odbiti da ih uzmu u razmatranje. Većina nas vjeruje, da kako znanost napreduje, tako će biti u mogućnosti da objasni više. Ipak, skoro je sigurno da znanost neće nikada biti u mogućnosti da dadne objašnjenja za sve „čudnovate stvari“ koje ljudska bića susreću.

Kada se izvijesti o nekoj anomaliji, prirodno je da se u to ne vjeruje, da se bude skeptičan. Obično su sumnje usmjerene na svjedočke. Da li je osoba možda lagala iz nekog razloga? Prevare i podvale se dešavaju. Ima ljudi koji se jako trude da prevare ili se našale sa znanstvenicima i javnošću, i koji se nadaju da će steći slavu i sreću dajući lažne tvrdnje, ili jednostavno da sebi dokažu kako su pametni.

Također je prirodno zapitati se o stanju mentalnog zdravlja osobe koja je svjedočila neobičnom

događaju. Uobičajeni osjećaj nam govori da se SVI čudnovati izvještaji mogu pripisati slabom pamćenju, lošim snovima, ili neobuzdanoj mašti konfuznih i loših misli! Ipak, psiholozi koji su ispitivali svjedočke anomalije, potvrđili su da, u najvećem broju slučajeva se radi o ljudima koji nikada nisu imali čudnovata iskustva uopće. Također, čisti i brojni slučajevi neobičnih izvještaja malo zbunjuju naš uobičajen osjećaj, kao u slučajevima višestrukih svjedoka, kada veći broj ljudi zajedno promatra čudnovata zbivanja.

Još su interesantniji izvještaji koji se ponavljaju tijekom vijekova; npr., o jezerskim čudovištima dubokih voda Loch Nessa, koji su počeli još 565.g.n.e.!

Zagonetni izvještaji, bez obzira koliko napregnuti, zaslužuju pažljiva promišljanja. Iako većina čitatelja postavlja svoje osobne granice na ljestvici neobucičnosti i čudnovatosti do koje žele ići, pitanja koja nastaju o anomalijama vrijedna su istraživanja, čak iako je dogadaj iznad nečije granice prihvatljivosti vjerovanja. Istinsko razumijevanje anomalija zahtjeva vremena, napor i otvoren – ali ne i lakovjeran – um. ...Ljudska iskustva dolaze u više oblika i veličina nego što to možemo i zamisliti!

Ne znam za vas, ali ideja o jednoj neograničenoj i beskrajno oblikujućoj stvarnosti, sa svim mogućim i zamislivim stvarima i bićima, je zaista uzbudljiva! Da, imamo posla sa onima koji žele uskratiti Dlobodnu Volju, koji nas kontroliraju i/ili se nama hrane, no čak se i to može promatrati kao izazov i avantura!

Sretna Misao

Svijet tako pun je
Stvarima brojnim
Ja siguran sam da svi bit' ćemo
Kao kraljevi sretni.

Robert Louis Stevenson, iz Dječjeg Vrta Stihova (A Child's Garden of Verses)

Prijevod: EQ@2008